

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

Telaimina ir tepašventina mus užgimęs Kūdikielis Jėzus!

Mieli broliai ir seserys Kristuje, viename Rytų Bažnyčios kalėdiniame himne meldžiamasi: „Ką turėtume Tau atnešti, o Kristau, kuris dėl mūsų gimei žemėje kaip žmogus? Kiekvienas tavo sukurtas kūrinys atneša Tau savo dėkingumo liudijimą: angelai – savo meilę, dangus – žvaigždes, išminčiai – savo dovanas, piemenys – savo nuostabą, žemė – savo olą, dykuma – prakartėlę, mes, žmonės, atnešame tau Mergelelę ir Motiną.“

Tad šį džiaugsmingos vilties kupiną šventų Kalėdų rytą tekyla į Jėzų ir mūsų sugrudusios širdies malda: „Viešpatie, aš atnešu Tau prie kojų brangiausia, ką gavau iš Tavęs, – savo gyvenimą. Pažvelk į mane, nuodėmingąjį, ir perkeisk mane, atnaujink mano širdį, padaryk ją panašią į savo širdį, kad gebėčiau kaip Tu su meile žvelgti į visus Tavo sutvertus kūrinius ir

tau už viską dėkoti.“ Tegul liejasi iš mūsų lūpų Senojo Testamento psalmėje išsakyti didžiausios pagarbos ir padėkos žodžiai Viešpačiui Kūrėjui:

*Šlovinkite Dievą džiaugsmo
šauksmais, visa žeme,
giedokite šlovės giesmę jo vardui,
teikite jam iškilmingą garbę!
Kartokite Dievui: „Kokie nuostabūs
tavo darbai! Tavo jėga tokia didi,
kad tavo priešai gūžiasi prieš tave!
Tegarbina tave visa žemė,
tegiada tau šlovės giesmę, –
tegiada šlovės giesmę tavo vardui!
(Ps 66, 1–4).*

Mielieji parapijiečiai, štai jau dešimtmetis, kai ateiname į mūsų atstatytąją Tautos šventovę – Dievo namus susitikti su Viešpačiu Jėzumi Kristumi, kartu su Juo garbinti ir šlovinti dangiškąjį Tėvą, vienintelį amžinąjį Dievą, kurio valia viskas vyksta šiame gyvenime. Kai mintimis peržvelgiu prabėgusį laiką, sielą užlieja Dievą šlovinantys posmai, pranokstantys Dovydo psalmių ar žmonių sukurtų Dievą garbinančių giesmių žodžius. Mūsų bažnyčios – tiek pastato, tiek ir gyvosios – atgimimas yra unikalus liudijimas to, ką gali nuveikti žmonės, jei įsiklauso į Dievo valią ir klusniai ją vykdo. Per tą dešimtmetį patyriau, kaip svarbu sunkiausiomis akimirkomis, kai nežinai, ką daryti, būti tvirtai įsitikinusiam tuo, kad Dievas žino, ką daro, ir Jis ras būdą parodyti, kaip veikti.

Šiandienis žmogus trokšta tapti pasaulio centru, dažniausiai net Dievą paverčia tik įkvėpimo šaltiniu, o ne Tuo, kurį turime šlovinti, garbinti, kurį dieviname ir kuriam turime būti pasirengę tarnauti, kad ir kaip sunku būtų. Žmogui būtina įsisąmoninti, kad viskas, ką jis turi, ką sugeba atlikti, yra Dievo dovana – begalinės Dievo meilės veiksmas. Todėl jokiais darbais, jokiais

maldomis, pasninkais ar askezėmis neįmanoma pelnyti, užsitarnauti Jo dovanų. Jėzaus Kristaus palaiminimas: „Palaiminti beturčiai dvasia, nes jų yra Dangaus Karalystė“ (Mt 5, 3) reiškia, jog laimingi tie, kurie suprato, kad patys yra niekas ir neturi nieko, ką galėtų pavadinti savu. Apaštalas Paulius mus moko: „Kas nori girtis, tesigiria Viešpačiu!“ (2 Kor 10, 17).

Mielieji, žemiškajame gyvenime turime savų svajonių, siekių, iliuzijų, tačiau krikščioniškajame gyvenime savų tikslų neturime. Jėzus sako: „Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių“ (Jn 15, 16). Žvelgiant iš laiko perspektyvos, esu įsitikinęs, kad svarbiausia ne mūsų atliekamas darbas, o palaikomas ryšys su Dievu. Būtina pasitikėti ne savo gebėjimais, o Dievo išmintimi. Jis iširia, kiek esame verti, ir paskiria darbą, kuriam atlikti suteiks jėgų, valios ir gebėjimų, nors jis mums patiems atrodytų per sunkus įveikti. Tad nuolat dėkokime Dievui, kad Jis suteikia galimybę kurti gerį.

Sveikinu visus Šv. Kalėdų proga ir dėkoju Viešpačiui už jus, brangūs broliai ir seserys Kristuje, kad kasdien maldoje prašėte Dievo malonės, jog ši šventovė būtų prikelta naujam gyvenimui, dėkoju visiems, kurie drąsinote žodžiu, negailėjote patarimų, rėmėte ne tik malda, bet ir materialiomis aukomis, be kurių būtų neįmanoma darbų sėkmė. Niekada nepamirškime, kad:

*Mūsų viltis VIEŠPATYJE, –
Jis yra mūsų pagalba ir skydas.
Juk jis linksmina mūsų širdį,
nes mes pasitikime jo šventuoju vardu.
Tebūna su mumis tavo ištikima meilė,
VIEŠPATIE, nes mes į tave žvelgiame
(Ps 33, 20–22).*

**Jūsų klebonas mons.
Vytautas Grigaravičius**

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Mielieji skaitytojai, lapkričio 1 d. – gruodžio 26 d. mūsų parapija, per Eucharistiją, adoraciją, bendruomeninę ir asmeninę maldas dėkodama Dievui už gautas malones, mini iškilias paminklinės Kristaus Prisikėlimo bažnyčios statybos datas įvairiais renginiais – piligriminėmis kelionėmis, konferencijomis, atsinaujinimo diena, Šventojo Rašto skaitymo vakaru, rekolekcijomis, tapybos pleneru „Prisikėlimo šviesa 2014“ ir adventiniais koncertais. Apie lapkritį vykusius renginius plačiau sužinoti ar prisiminti dar kartą norime pakviesti ir Jus.

Parapijiečių piligriminė kelionė į Šventąją Žemę

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

Lapkričio 4 d., po 10 val. šv. Mišių, pirmoji parapijos piligrimų grupė, vadovaujama parapijos klebono mons. Vytauto Grigaravičiaus, išvyko į Šventąją Žemę. Ši piligriminė kelionė buvo skirta paminklinės Prisikėlimo bažnyčios jubiliejams paminėti ir kartu buvo savotiškos rekolekcijos kiekvieno piligrimo dvasiai atgaivinti, nes Šv. Žemė – išskirtinė pasaulio vieta susikaupimui, savo santykiui su Dievu apmąstyti.

Piligrimai dalyvavo ekskursijoje po Galilėją, plaukiojo laivu po Galilėjos jūrą, aplankė šv. Petro namą Kafarnaume, užkopė į Palaiminimų kalną, lankėsi Ce-

zarėje – romėnų laikų Izraelio sostinėje, Haifoje, Nazarete, kur prabėgo Jėzaus vaikystė, Kristaus Kančios keliu ėjo į Golgotos kalną.

Kiekvieną dieną parapijos klebonas aukojo šv. Mišias. Kelionės metu buvo aplankytos Marijos Apreiškimo, Kristaus Gimimo, Viešpaties Kapo bazilikos, Šv. Onos bei kitos bažnyčios, kuriose piligrimai turėjo retą progą pasimelsti.

Neapsakomą išpūdį paliko Jeruzalės miestas su savo istorija, kurioje susipynusios trys religijos, Betliejus, ilgam įsimins dykuma, oazės, mekenančių avių bandos, piemenys... Visi kelionės išpūdžiai žodžiais neapsakomi. Ne vienas iš piligrimų sakė, jog būnant Šventojoje Žemėje

galima jausti Išganyto istorijos tikrumą, matyti Išganytojo pėdsakus, dar kartą ryžtis sekti Jėzumi. Ši kelionė – ypatingos palaimos laikas.

Kun. Artūro Kazlauskio konferencija „Aš ir Bažnyčios misija“

Lapkričio 13 d. Kristaus Prisikėlimo parapijoje vyko teol. lic. kun. Artūro Kazlauskio konferencija „Aš ir Bažnyčios misija“, kuri buvo skirta parapijos pastoracinės tarybos nariams ir parapijos aktyvui švenčiant bažnyčios jubiliejų.

Pristatydamas šiuolaikinės Bažnyčios misiją, kun. Artūras Kazlauskas pasidalijo mintimis iš popiežiaus Pranciškaus laiško „Evangelii gaudium“, kuriame popiežius kviečia Bažnyčią atsinaujinti. Lektorius minėjo: „Dar Jonas Paulius II, lankydamasis Lietuvoje, išreiškė mintį apie sovietmečio metu sužeistas žmonių širdis ir kaip joms reikia gydymo. Bėdieviškoji dvasingumo propaganda darė savo darbą. Mes visi esame atsakingi už Jėzaus dvasios palaikymą ir skleidimą šiame pasaulyje.“

Kun. Artūras Kazlauskas kalbėjo apie žmogaus misiją pasaulyje, apie tai, kas yra žmogus, kokia jo sukūrimo esmė, koks žmogaus santykis su kitu žmogumi, koks yra jo santykis su Dievu. „Turėdami šalia savęs kitą žmogų, turėtume jį priimti kaip dovaną, o ne kaip problemą. Jėzus yra tapęs žmogumi, kad parodytų, kaip būti žmogumi, nes iš savęs to negalime padaryti. Dievas yra gėris, bet siekdami gėrio negalime išpuikti, mėgindami patys tapti dievais, nes tuo pažeminame Dievą ir pažeminam save“, – dėstė mintis lektorius.

Taigi, norėdami išsaugoti savo žmogišką orumą turime siekti tobulumo, t. y.

būti tuo, kuo privalome būti – geru tėvu, gera motina, gera močiute, geru kataliku. Aukščiausias žmogaus pašaukimas ir uždavinys tapti pagalba kitam žmogui. Mes nuolat turime mokytis būti žmogumi, taigi ir pagelbėti taip pat turime mokytis. Štai kodėl mes dalyvaujame liturgijoje, kuri ir yra Dievo tarnavimas žmogui. Neįmanoma niekaip kitaip išmokyti tarnauti, kaip tik tarnaujant. Ir todėl, kai dalyvaujame liturgijoje, mes mokomės tarnavimo meno. Tarnavimo menas geriausiai yra atskleistas Jono Evangelijoje, kai Jėzus plauna mokiniams kojas. Esmė ta, kad išmoktume tarnauti žvelgdami į kitą, kaip į didesnę ir svarbesnę už save. Apaštalas Paulius sakė, kad siektume ne savo naudą, bet kitų, ir kitus laikytume svarbesnius už save. Dievas Jėzaus asmenyje rodo, kad į žmogų žiūri kaip į svarbesnį, todėl išsizada

savęs, užmiršta save, kad tik mums būtų geriau. Mes turėtume taip pat elgtis, jei esame Dievo sekėjai. Popiežius Pranciškus primena, kad tai turėtų būti Bažnyčios strategija, Bažnyčios kasdienybė, Bažnyčios esencija.

Šiandienei Bažnyčiai reikia ne tiek skelbėjų, kiek liudytojų. Esminis šiandienos krikščionio siekis yra sutikti Kristų, nes tikėjimas – tai asmeniškasis susitikimas su Kristumi. Jis yra būtinas. Popiežius Pranciškus rašo, kad reikia palikti patogų gyvenimo būdą ir išeiti į gyvą susitikimą su Jėzumi. Mums turi būti nepatogus matant alkanus ir skurdę skėstančius šalia mūsų esančius žmones. Prisiminkime Jėzaus kvietimą: „Kiek kartų tai padarėte vienam iš mažiausiųjų mano brolių, man padarėte.“ Pasak popiežiaus, turime nešti Evangeliją duonos pavidalu, bet, kad jos užtektume, turime duoti ne tik duonos, bet ir arklą jai užsiauginti. Negali būti nė vieno, kuris nenorėtų gyventi ir dirbti dėl kito. Turime išmokyti išnaudoti savo laiką kito žmogaus gėriui, kad būtume patys reikalingi, bendraujantys ir nevieniši. Esame atsakingi už savo Bažnyčią.

„Tad linkiu ir jums, Kristaus Prisikėlimo parapijos žmonės, išgirsti popiežiaus Pranciškaus kvietimą tapti dar plačiau atvertų parapijos durų namais, kad galėtume liudyti Jėzaus Dvasią“, – baigdamas konferenciją palinkėjo kun. Artūras Kazlauskas.

Mokslinė konferencija

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus bažnyčia 1934–2014 m.

Lapkričio 14 d. Kristaus Prisikėlimo bažnyčios konferencijų salėje vyko mokslinė konferencija „Mūsų Viešpaties Kristaus Prisikėlimo bažnyčia 1934 – 2014“, skirta Prisikėlimo bažnyčios kertinio akmens pašventinimo 80-mečio ir atstatytos bažnyčios konsekrovimo 10-ies metų jubiliejams paminėti.

Konferenciją pradėjęs parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius pasveikino visus dalyvius, ragindamas pabūti kartu, prisiminti šios bažnyčios istoriją ir nepamiršti, kad kiekvienas esame savosios parapijos dalimi – esame Gyvoji Bažnyčia. Klebonas pakvietė renginyje dalyvavusį J. E. Šiaulių vyskupą Eugenijų Bartulį

pradėti konferenciją malda. Konferencijos dalyvius taip pat pasveikino Kauno miesto meras Andrius Kupčinskas, kuris pasidžiaugė gražiu miesto savivaldybės ir parapijos bendradarbiavimu tvarkant šventovę ir jos aplinką.

Po maldos ir sveikinimo pradėti skaityti pranešimai. Lietuvos valstybės ir kultūros veikėjas, Kovo 11-osios Akto signataras, Lietuvių katalikų mokslų akademijos akademikas, habilituotas humanitarinių mokslų daktaras, Europos parlamento narys prof. Vytautas Landsbergis kalbėjo apie šios bažnyčios reikšmę Lietuvai. Jis priminė, jog Sąjūdžio steigiamajame suvažiavime, kuriame dalyvavo ir

nemažai dvasininkų, vienas iš reikalavimų buvo grąžinti ne tik religijos laisvę, bet ir sovietų valdžios nusavintus Bažnyčiai priklausiusius pastatus bei žemę, atiduoti tikintiesiems Vilniaus Katedrą, Kauno Prisikėlimo bažnyčią bei kitas bažnyčias. Prelegentas taip pat prisiminė ir pastangas siekiant, kad Prisikėlimo bažnyčia būtų ne tik grąžinta tikintiesiems, bet ir atstatyta.

Vyskupas Kęstutis Kėvalas pranešime nagrinėjo bendrystės ir tarnystės santykį. Vyskupas akcentavo bendruomenės svarbą. Šios dvi sąvokos, pasak vyskupo, turi eiti greta.

Nukelta į 3 p.

Atkelta iš 2 p.

Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinių mokslų fakulteto Istorijos katedros doktorantas, Kauno apskrities viešosios bibliotekos vyresnysis bibliografas Mindaugas Balkus apžvelgė Kristaus Prisikėlimo parapijos kūrimosi istoriją ir raidą nuo 1923 iki 1944 m. Pranešime buvo aptartos bažnyčios statybos ir parapijos kūrimosi priežastys bei eiga, atskirai paminėtos parapijoje iki okupacijos veikusios maldos ir apaštalavimo grupelės, pristatyta parapijoje vykdyta karitatyvinė veikla.

Parapijos vikaras kun. Nerijus Pipiras pranešime „Evangelizacinė aktyviųjų dvasininkų, vienuolių ir pasauliečių veikla Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Prisikėlimo parapijoje antrosios sovietų okupacijos metais“ išryškino dirbusių kunigų įtaką ugdant parapijiečių religinį tautinį sąmoningumą, aptarė tarybiniais metais pagrindyje veikusią ir parapijos teritorijoje apaštalavimo darbus dirbusių vienuolių veiklą ir paminėjo pasauliečių vaidmenį žadinant religinę tautinę savimonę.

Po kavos pertraukėlės pranešimą skaitė Bažnytinės ir civilinės teisės bei italų teisės daktaras kanauninkas Robertas Pukenis, reziduojantis Kristaus Prisikėlimo parapijoje. Jis pasidalijo mintimis apie Bažnyčios vaidmenį tautiniam atgimimui.

Gydytojas infektologas, habilituotas biomedicinos mokslų daktaras, Lilio universiteto (Prancūzija) garbės daktaras, profesorius Alvydas Laiškonis perskaitė pranešimą „Mūsų širdys Tautos šventovėje – Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje“. Po pranešimo profesorius pasidalijo prisiminimais, kaip sovietų laikais Infekcinės

ligoninės (įkurtos nacionalizuotuose parapijos pastatuose), kieme rado į šiuokšlyną išmestą knygų bei popierių krūvą ir jos ištraukė kelis didelius kartono lapus su sudrėkusius bažnyčios brėžiniais. Prieš gerą dešimtmetį juos atidavęs parapijos klebonui, o šiandien dar atnešė įrėmintą piešinį, kurio autentiškumą turės įvertinti ekspertai.

Konferencijos pabaigoje parapijos klebonas padėkojo prelegentams už įdomiai parengtus pranešimus, o klausytojams – už dėmesį ir pagirtiną norą kuo daugiau sužinoti apie savo bažnyčios istoriją.

Parapijos bendruomenės atsinaujinimo diena

Lapkričio 29 d., šeštadienį, jau nuo pusiaudienio į bažnyčios konferencijų salę skubėjo bendruomenės institucijų nariai, rinkosi tautiniais drabužiais pasipuošę V. Bacevičiaus pradinės mokyklos moksleiviai, tėveliai su mažais vaikais, o visų jau čia laukė J. Basanavičiaus gimnazijos mokytojo Sauliaus Dervinio vadovaujama instrumentinė grupė, pasirengusi džiuginti dalyvius nuostabiomis muzikos garsais.

13 val. prasidėjo bendruomenės ir institucijų narių atsinaujinimo dienos šventė, kurios devizas – šventojo Jono Pauliaus kvietimo į bendrystę žodžiai: „Tapkite draugais tiems, kurie neturi draugų. Tapkite šeima tiems, kurie neturi šeimos. Tapkite bendruomene tiems, kurie neturi bendruomenės. Visa, ką turime, pasidalykime vieni su kitais kaip vieno Dievo vaikai, Dievo, kuris myli kiekvieną.“

Klebonas mons. Vytautas Grigavičius, pasveikinęs susirinkusią bendruomenę, šią ypatingą dieną pakvietė visus apmąstyti popiežiaus Pranciškaus mintis apie bendrystę. Jis kalbėjo, kad negana vien pastatyti bažnyčią, bet reikia kurti Gyvąją Bažnyčią, būti jos gyvaisiais akmenimis. Pradedant Adventą yra ypač gera proga apmąstyti savo, kaip katalikų, pareigas, nesustoti ties pasiekimu, o augti tikėjime, gilintis į Bažnyčios mokymą, vis

tolyti ir į dvasinę gilumą, jėgų semtis iš šv. Mišių, sakramentų, Šv. Rašto, adoracijos, maldos.

Po šio klebono mąstymo Atsinaujinimo dienos vedėja, Pastoracinės tarybos narė Rima Lipšienė, pakvietė institucijų vadovus pasisakyti. Ji su apgailestavimu pastebėjo, jog mes per mažai žinome vieni apie kitus, kartais net nepažįstame vieni kitų, nors esame vienos šeimos nariai, todėl šis susitikimas turi mus vesti į glaudesnę bendrystę.

„Mūsų knygų knyga – Šventasis Raštas, kurį mes turime kasdien skaityti“, – kalbėjo Rima ir pakvietė Birutę Vasylienę pristatyti Šventojo Rašto studijų būrelio veiklą. Būrelio narių perskaitytos ištraukos iš Evangelijos pagal Joną ir apaštalo Pauliaus laišku skatino apmąstyti evangelines mintis apie bendrystę, meilę, tarpusavio ryšius. Vieni po kitų dalijosi savo veiklos rūpesčiais ir džiaugsmiais parapijos institucijų vadovai: tikybos mokytojų metodinio centro vadovė Nijolė Kulešienė, Žaliakalnio vaikų centro pedagogė sesuo Donata, jaunų šeimų ratelio vadovė sesuo Ramutė Budvytytė ir vyresnias šeimas jungiančios parapijos šeimų bendruomenės koordinatorė Štaselė Raščiuvienė, Marijos legiono vadovė Kristina Jasilionienė, Šiluvos Švč. Mergelės Marijos draugijos koordinatorė Dalė Starkutė.

Tarp kalbų visus ypač nudžiugino V. Bacevičiaus pradinės mokyklos mokytojos Virginijos Juodpusienės mokinukai, parodę nuotaikingą vaidinimą „Šv. Kalėdų tradicijos ir papročiai“, ir Žaliakalnio vaikų centro grupelė, kuri visus įtraukė kartu sugiedoti paprastą jaudinančią giesmelę judesiais išreiškiant meilę Dievui. Šeimų bendruomenės narys, operos solistas Mindaugas Zimkus padovanojo nuostabią kalėdinę giesmę „Tyliąją naktį“.

Nejučia prabėgo pusantros valandos, suteikusios dvasinio peno, o akims nukrypus į sumuštiniais, pyragėliais, tortais, šakočiais, vaisiais ir kitais nenusakomais skanėstais turtingai apklotus stalus, klebonas mons. Vytautas buvo priverstas sukalbėti palaiminimo maldą, o *Carito* darbuotojai puolė vaišinti visus karšta skania sriuba.

Pasisotinus ir pabendravus klebonas mons. Vytautas tęsė mąstymą apie Bažnyčią, kaip apie vietą, kurioje sutinkame Jėzų, apie Bažnyčią, kaip apie Motiną, kuri visus priima ir apkabina, nė vieno neatstumdama. Jis kvietė dalyvauti misionieriškoje bažnyčios veikloje, leidžiant apyvartoti savo gautus talentus, su džiaugsmu aplinkoje skelbti Evangeliją.

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

Jis palinkėjo evangelinės išminties, Šventosios Dvasios jėgos, kad taptume tikėjimo vyrais ir moterimis, tikrais krikščionimis.

Carito organizacijos naujoji vadovė Gintarė Pažeraitė pristatė karitatyvinę veiklą ir jos iššūkius, o jaunas vyras savanoris Simonas liudijo, kaip Dievas kviečia žmogų padėti kitiems. Socialinių ir karitatyvinių projektų vadovė Jūratė Matiukoviėnė priminė apie parapijoje veikiančią pagalbos namuose tarnybą ir įvairius nemokamus kursus, kviesdama ateiti į parapijos namus, esančius prie mažosios Prisikėlimo bažnyčios. Naujai susibūrusios krikščioniško jaunimo grupės vadovas Modestas Kirielius

kalbėjo apie jaunimo siekius ir pakvietė prie jų prisijungti parapijiečių vaikus bei vaikaičius. Sumos choro seniūnė Janina Liaugaudienė, kaip dera giesmininkams, visus išjudino džiugia giesme: „Gloria, gloria, aleliuja, dėkojam, Dieve, Tau!“ Paskutinis žodis buvo senjorų, kurių būrys konferencijų salėje buvo gausiausias ir tarsi patvirtino jų credo – džiaugtis kiekviena gyvenimo akimirka. Pagyvenusią žmonių sambūrio vadovė Rima Lipšienė, visa širdimi atsidavusi šiai veiklai, kalbėjo ne tiek apie nuveiktus gausius darbus, bet, kas svarbiausia, apie patirtą džiaugsmuose ir skausmuose bendrystę.

Po prisistatymų klebonas mons. Vytautas pasiūlė pažiūrėti jau seniau sukurtą filmą apie paminklinės Kristaus Prisikėlimo bažnyčios atstatymą. Peržiūrėjus filmą, vėl suskambėjo choristų ir senjorų dainos...

Atsinaujinimo diena buvo baigta 18 val. šv. Mišiomis. Jas už bendruomenę aukėjo parapijos klebonas. Homiliją monsinjoras skyrė Advento susikaupimo metui, kuris būtinas savo gyvenimui permąstyti, tikėjimui gilinti, bendrystės su Jėzumi džiaugsmui patirti.

Tikimės, kad žiemos šaltukui spaudžiant bendruomenės nariai išsinešė namo šiek tiek daugiau šilumos vienas kitam...

Tarptautinio tapybos plenero „Prisikėlimo šviesa 2014“ pabaigtuvės ir Kristaus Prisikėlimo bažnyčiai skirtų darbų paroda

Lapkričio 30 d., pirmąjį Advento sekmadienį, į 11.00 val. šv. Mišias rinkosi ne tik parapijiečiai, bendruomenės nariai, bet ir tarptautinio tapybos plenero „Prisikėlimo šviesa“ dalyviai. Parapijos klebonas mons. Vytautas Grigaravičius, aukojęs šv. Mišias, kvietė melstis už plenero dalyvius, dėkoti Aukščiausiam už jiems suteiktą dovaną tapyti ir šį pirmąjį Advento sekmadienį visiems įsiklausyti į Bažnyčios raginimą budėti.

Homilijoje klebonas kalbėjo, kad labai svarbu šiuo laiku būti tarsi durininku, matančiu kiekvieną, įeinantį ir išeinantį, ragino išgirsti, kaip į širdis beldžiasi Dievas, ragino Adventą įprasmiti gerai darbais ir kilniais pasiryžimais.

Pasibaigus šv. Mišioms, klebonas padėkojo parapijiečiams, kurie daro gailestingumo darbus, savo aplinkoje liudija tikėjimą, ir įteikė jiems atminimo medalius, skirtus paminklinės Prisikėlimo bažnyčios kertinio akmens pašventinimo 80-mečiui ir bažnyčios konsekracijos 10-mečiui paminėti. Atminimo ženklai su padėka už kūrybinį polėkį ir profesionalius tapybos kūrinius taip pat buvo įteikti dailininkams, dalyvavusiems visą praėjusią savaitę vykusiame pirmajame tarptautiniame tapybos plenero „Prisikėlimo šviesa 2014“.

Pasibaigus adventiniam koncertui, konferencijų salėje vyko plenero uždarymas, o parodų salėje buvo eksponuoti plenero metu sukurti dailininkų tapybos darbai, kuriuos jie padovanojo Kristaus Prisikėlimo bažnyčiai.

Plenero organizatorius, menininkų asociacijos „Tiltas“ pirmininkas, LDS narys, tapytojas Saulius Kruopis kalbėjo: „Padarėme viską, ką galėjome padaryti. Pastoracinės tarybos narys G. Balkus su žmona Diana uždegė mus šia „Prisikė-

limo šviesa“, kurią šiandien ir matote. Visą savaitę iki paskutinės minutės virė darbas, visi kaip bitutės nešė medų į avilį. Dailininkai meditavo, jiems buvo galimybė savo jausmus perteikti drobėje. Darbai vertinami tada, kai juos pamato žmogus. Paletėje kiekviena spalva reikalinga, kaip ir mes, ši bendruomenė – visi 28 dailininkai kartu. Neįsivaizduoju plenero be Lenkijos, Armėnijos, Ukrainos, Baltarusijos dailininkų. Štai ir pristatau visus dalyvius, kurie papasakos, kaip jiems sekėsi tapyti...“

Katerina Rudakova iš Ukrainos padėkojo organizatoriams. Ji prisipažino, kad Lietuvoje lankosi pirmą kartą ir jai yra didelis įspūdis tapyti šioje šventovėje.

Dailininkas Anatolij Kazmieruk iš Ukrainos sakė, jog gaila išvykti, nes pleneras buvo aukščiausio lygio.

Menininkas Ryhor Sitmitsa iš Minsko kalbėjo, jūs esate laimingi, kad turite tokią šventovę, ir aš esu laimingas būdamas joje.

Žinomas Lietuvos menininkas Gediminas Beržinis pasidalijo mintimis apie bendravimą. „Ne visada pavyksta tai, ką nori šiuo metu padaryti. Mylim Dievą, mylim Jus“, – baigė pasisakymą dailininkas.

Dalia Genovaitė Mažeikytė su ašaromis akyse padovanojo bažnyčiai paveikslus, nes tikriausiai tokių jau niekada daugiau nenutaps.

Sigita Adomavičienė iš Panevėžio su didele atsakomybe keturis paveikslus piešė, trynė ir vėl piešė. Ji sakė: „Blaškiausi, temos buvo labai karštos, norėjosi padėkoti Dievui. Esu dėkinga visiems, kurie pakvietė mane į šį plenerą.“

Asta Vasiliauskaitė, medalio autorė, prisipažino: „Nesu tapytoja, tapydama medalį nesuvokiau šios bažnyčios grožio, skliautų, o atvykusi pamačiau šią didybę...“ Jos tapybos darbuose atsispindi Kristaus pasirodymas mokiniams.

Dailininkė Vija Tarabildienė atsiliepiamuose rašo: „Pasiūlymas dalyvauti šiame plenero nukrito kaip iš dangaus, nors sužinojau tai iš žinomo plenero organizatoriaus S. Kruopio. Labai norėjau atvykti ne tik dėl to, kad ši šventovė yra visos Lietuvos atgimimo simbolis. Svarbu pabūti, turėti galimybę užsiimti kūrybinio darbu toje Kauno erdvėje, kur pradėjo keletas jaunystės metų... Nepaprastą įspūdį daro tamsiuoju metu apšviesta bažnyčia, žėrinti lyg brangakmenis. Tokią ir tapiau antrajame savo darbe. Turiu minčių ir ateities kūrybai.“

Gintautas Vaičys rašo eilėmis: „Prisikėlimo šviesa, kuri nuplauna nuodėmes, kuri pažadina gyvenimui, tamsos nugalėjimui. Gėrio stebuklas viso, kas gyva, nugalintis blogio „stebuklą“.

Rimtas Tarabilda: „Ačiū, mielieji, už šilumą, už rūpestį, už draugystę, už meilę, už tikėjimą, už viltį. Ačiū už vaiskus plenero dienas mums visiems.“

Tai tik keletas dailininkų pasisakymų ir atsiliepiamų.

Parapijos klebonas monsinjoras, pasidalijęs įspūdziais, kaip kilo idėja surengti šį plenerą ir kaip vietoj kelių dalyvių panoro dalyvauti net 28, padėkojo visiems tarptautinio plenero „Prisikėlimo šviesa“ dailininkams, kurie padovanojo darbus Prisikėlimo bažnyčiai, įrašydami savo vardus į jos istorijos dailės kūrinių puslapius.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt. Tiražas 1000 egz.

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai:

Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Rima Lipšienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis